

derom har jeg naturligvis ikke nogen bestemt Mening. Dog føler jeg mig fuldstændig overbevist om, at særlig for det Tilfælde, at man vilde indskrænke Udbetalingen til dem, for hvem der var Risiko til Stede ved Udløbet af Perioden, altsaa ved Udgangen af Aaret 1885, vil det, der vil blive Tale om i finansiel Henseende, ikke for Livrenteanstalten spille nogen som helst Rolle, medens det overfor de Enkelte vil fjerne en bitter Følelse af at være forbigaaet, uden at der var nogen Grund dertil.

Med Hensyn til selve Beregningerne skal jeg ikke udtale mig, idet jeg gaar ud fra, at disse Beregninger naturligvis ere rigtige. Jeg skal kun tillade mig at sige, at naar der her (Tillæg A, Sp. 2645) udtales, at der ikke kan være Tale om at beregne Bonus af Andet end livsvarige Præmier, og at det for deres Vedkommende, som have indbetalt i kortere Tidsfrist eller endogaa indbetalt en Gang for alle, ikke kan ske paa anden Maade end ved at omregne det til livsvarige Præmier, saa indrømmer jeg — og det tror jeg, Enhver maa gjøre — Berettigelsen heraf, og jeg indrømmer altsaa, at man ikke godt kan gaa en anden Vej. Men jeg tror dog ikke, det kan gjøre Skade at udtale, at disse Folk blive for saavidt dog alligevel ved den brugte Fremgangsmaade mindre rimeligt behandlede, idet den Omstændighed, at de have indbetalt store Summer paa Tider, hvor Renteforholdene, som have hidraget mest til Overfludet, have været af den Art, at Livrenten har kunnet gjøre deres Midler frugtbringende til større Rente end den, der har været beregnet, ikke kommer i Betragtning, saa at disse Folk efter Lovforslaget forholdsvis faae Mindst. Da jeg ikke har anset det for nødvendigt at gaa ind paa de foreliggende Beregninger, idet jeg er gaaet ud fra, at Beregningerne vare fuldstændig rigtige, saa har jeg, oprigtig talt, heller ikke set videre paa disse Tabeller, hvorefter der er udregnet forskellige Beløb. Jeg skal dog tillade mig at bemærke, at jeg for et Dieblif siden af et andet æret Medlem blev gjort opmærksom paa et Tal i disse Tabeller, som ser lidt besynderligt ud, og som jeg derfor skal tillade mig at nævne. Det er nemlig i den sidste Tabel 7 (Tillæg A, Sp. 2651—52), hvor der staar om de Procentforhøielser, som ville tilkomme Vedkommende efter Indbetalingen. Der staar nemlig i Slutningen af Tabellen, at for en Indbetaling i Januar 1884 vil der tilkomme ham en Procentforhøielse af 6,14. Men saa staar der et andet Tal: Fra Juli 1884 vil der tilkomme ham 4,75 og fra Januar 1885 4,04. Disse to Tal, som

jeg i dette Dieblif er bleven gjort opmærksom paa, forekommer det mig, se lidt underlige ud. Det er muligt, at de ere rigtige, det er ogsaa muligt, at det kun er en Trykfeil; der er indløbet, men jeg vil dog henlede Opmærksomheden derpaa, da jeg selv er bleven gjort opmærksom paa, at der muligvis kan være nogen Feil til Stede der. Jeg gjør det kun ganske i sin Almindelighed, da jeg ikke vil gaa dybere ind paa Specialiteter, thi denne Sag kommer jo nok i et Udalg. Jeg vil da som sagt kun ganske i Almindelighed anbefale Lovforslaget til Fremme, og det til saa hurtig Fremme, som fornøstigtvis kan blive det til Del, saa at Loven kan komme ud inden kortere Tid. Der er ingen virkelig Fare til Stede ved at yde den Tilbagebetaling, som tilbydes herigjennem, endog om man forøger den Noget, naar ikke altsor Meget tages med, efter de Udtalelser, som ere faldne. Men det vil for Mange være et stort Gode at kunne faae denne Tilbagebetaling. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget til hurtigst muligt Fremme.

Scharling: Jeg kan tilbøds være enig med den ærede første Taler i, at Adskilligt taler for at forøge det Beløb, om hvis Tilbagebetaling der er Tale, med en Del, men jeg tror dog, at man i den Henseende skal være forsigtig og helst søge at holde sig til det Sikreste. Der er et Moment ved Formueopgjørelsen, som spiller en ikke lille Rolle, og som der ikke er taget Hensyn til: det er den Betydning, som Kurs-avance og Kursopgjørelse har ved Formuens Beregning. Men selv om man maatte mene, at der kunde være Grund til at gaa noget videre, vil jeg rigtignok meget anbefale, at man foreløbig tog det, man kan faae. Thi man gjør virkelig Interessenterne, som nu i adskillige Aar have ventet paa denne Benefice, en meget daarlig Tjeneste ved at lade Sagen staa hen en meget lang Tid efter nye og omfattende Beregninger og nye Opgjørelser, for at de muligvis kunne faae noget Mere, end der nu kan gives paa Grundlag af det alt foreliggende. Jeg vil derfor anbefale, at man søger at fremme Lovforslaget saa hurtigt som muligt, og for saavidt man kom til den Erkjendelse, at der burde gjøres noget Yderligere, saa gjorde det til Gjenstand for et nyt Lovforslag. Der kunde være saa meget mere Grund dertil, som der vistnok i det Hele kunde være Anledning til at supplere denne Lov og Loven om Livrenteanstalten af 1871 med en ny Lov i al Almindelighed. Den Gang Livrenteanstalten af 1871 oprettedes, var det vistnok Hensigten og Meningen, at den skulde